31/07/2026

Κισάμου Αμφιλόχιος: Σε μια κοινωνία βίας η Θεοτόκος μας διδάσκει την Ευαγγελική αντίσταση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Την Εγκύκλιό του για την περιόδο στην οποία θα εισέλθει η Εκκλησία από αύριο, τον Δεκαπενταύγουστο, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος.

Στην Εγκύκλιό του ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στα σύγχρονα φαινόμενα της βίας, της κρίσης των θεσμών και της κοινωνικής ανασφάλειας και σημειώνει πως για όλα αυτά "*η Εκκλησία δεν δύναται να σιωπά*".

Αντιθέτως πρέπει να ακολουθεί τον δρόμο που δείχνει η Θεοτόκος, η οποία " *μας διδάσκει την Ευαγγελική αντίσταση: να μην κλείνουμε την καρδιά μας, αλλά να την πλαταίνουμε, ώστε να γίνεται χώρος φιλοξενίας του Θεού και του κάθε αδελφού*

“.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

«Η των ουρανών υψηλοτέρα υπάρχουσα, και των Χερουβίμ ενδοξοτέρα,
και πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, η δι’ υπερβάλλουσαν καθαρότητα,
της αϊδίου ουσίας δοχείον γεγενημένη, εν ταις του Υιού χερσι,
σήμερον την παναγίαν παρατίθεται ψυχήν,
και συν αυτή πληρούται τα σύμπαντα χαράς,
και ημίν δωρείται το μέγα έλεος».

(Εγκώμιο Αγ. Ιωάννου του Δαμασκηνού, στην Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου)

Αγαπημένα παιδιά της Παναγίας μας,

Μας αξιώνει η αγάπη της Παναγίας μας να εορτάζωμεν και εφέτος την Σεπτή Κοίμησή Της και την εις Ουρανούς Μετάστασή Της, καθώς η Κοίμησή Της δεν σηματοδοτεί το τέλος της παρουσίας Της στον κόσμο, αλλά την μετάστασή Της «προς την ζωήν», όπου εξακολουθεί να πρεσβεύει αδιαλείπτως υπέρ του κόσμου. Να γίνεται δηλαδή καταφυγή κάθε πονεμένης ψυχής. Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, στον περίφημο λόγο του «εις την Κοίμησιν», διακηρύσσει ότι η Θεοτόκος «μετέστη προς την αληθώς ζωήν», διότι Εκείνη που εχώρησε τον Ζωοδότη δεν ήταν δυνατόν να κρατηθεί από την φθορά του θανάτου. Και ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ονομάζει την Παναγία μας «μεθόριον κτιστής και ακτίστου φύσεως», την μοναδική δηλαδή γέφυρα δι’ ης ο Θεός προσέλαβε την ανθρώπινη φύση για την σωτηρία του κόσμου. Για τούτο και η Εκκλησία μας δεν θρηνεί τον θάνατο της Παναγίας, αλλά πανηγυρίζει την μετάστασή Της στην ζωή, διότι Εκείνη έγινε η γέφυρα μεταξύ ουρανού και γης, η Μητέρα του Θεού και Μητέρα όλων μας. Η τιμή προς το πρόσωπό Της δεν είναι συναισθηματική εκδήλωση, αλλά ομολογία του μυστηρίου της Ενανθρωπήσεως του Λόγου. Δεν αποτελεί ανάμνηση ενός γεγονότος του παρελθόντος, παραμένει πάντα πρόσκληση και πρόκληση να ανανεώσωμεν την σχέση μας με τον Θεό, να αποκαταστήσωμεν τις πληγωμένες σχέσεις μας με τους ανθρώπους, να γίνωμεν φορείς συμφιλιώσεως, δικαιοσύνης και αλληλεγγύης.

Για τούτο και η τιμή προς την Υπεραγία Θεοτόκο δεν δύναται να περιορίζεται σε ευλαβικές εκδηλώσεις, εάν δεν συνοδεύεται από ευαισθησία για τον «άλλο», τον συνάνθρωπο και τον πάσχοντα άνθρωπο. Το Θεομητορικό Της μεγαλείο συνδέεται με την ταπείνωση και την διακονία. Η Ίδια αναφωνεί: «καθείλεν δυνάστας από θρόνων και ύψωσε ταπεινούς· πεινώντας ενέπλησεν αγαθών και πλουτούντας εξαπέστειλεν κενούς» (Λουκ. 1, 52-53). Ο λόγος Της δεν είναι λόγος ανατροπής με

τα μέτρα του κόσμου, αλλά για την αποκάλυψη της δικαιοσύνης του Θεού, η οποία αποκαθιστά την αξία κάθε ανθρωπίνου προσώπου. Στην εποχή μας, όπου πληθαίνουν οι κοινωνικές ανισότητες, η φτώχεια, η περιθωριοποίηση, η εκμετάλλευση των αδυνάτων, η εμπορευματοποίηση του ανθρώπου, η επικράτηση της πάσης φύσεως βίας και η αδιαφορία για τον πόνο του πλησίον, η Εκκλησία δεν δύναται να σιωπά. Όχι για να αντιπαρατεθεί με κοσμικούς τρόπους, αλλά για να μαρτυρήσει ότι κάθε άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού και φέρει ανεκτίμητη και απαραβίαστη, μοναδική αξία.

Μαζί με την βία, παρατηρείται και μία βαθιά κρίση εμπιστοσύνης προς τους θεσμούς που συγκροτούν τον κοινωνικό βίο. Η οικογένεια δοκιμάζεται, η παιδεία συχνά απογυμνώνεται από τον παιδαγωγικό της χαρακτήρα, η δικαιοσύνη κρίνεται με δυσπιστία, ο δημόσιος λόγος γίνεται πεδίο συγκρούσεως, η Εκκλησία αμφισβητείται και ο άνθρωπος κινδυνεύει να εγκλωβισθεί στον ατομισμό και στην αυταρέσκεια. Σε αυτή, λοιπόν, την εποχή της απαξίωσης θεσμών, αρχών και αξιών· εποχή που ο κόσμος συγκλονίζεται από πολέμους, συγκρούσεις, τρομοκρατία, κοινωνική ανασφάλεια και πολιτισμική σύγχυση· εποχή που η ελευθερία συγχέεται με την ασυδοσία, η Παναγία μας δείχνει έναν διαφορετικό δρόμο και τρόπο. Δεν αποδέχεται την αδικία, αλλά την υπερβαίνει με την αγάπη. Δεν απαντά στην βία με βία, αλλά με υπομονή και πίστη. Δεν διεκδικεί τιμές για τον εαυτό Της, αλλά παραπέμπει πάντοτε στον Υιό Της, τον Χριστό, ο οποίος είναι «η οδός και η αλήθεια και η ζωή». Απέναντι σε κοινωνικές αδικίες, η Παναγία μας καλεί να μην συμβιβαζόμαστε με την αδιαφορία. Μας προτρέπει να γίνουμε άνθρωποι συμπόνιας, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και ελπίδας· να μετατρέψουμε την πίστη μας σε έμπρακτη διακονία και την ευσέβειά μας σε μαρτυρία αγάπης. Όπου τιμάται πραγματικά η Μητέρα του Θεού, εκεί δεν μπορεί να περιφρονείται ο άνθρωπος, τον οποίο ο Υιός Της προσέλαβε σε σάρκα και πρόσφερε την ζωή Του.

Στο Πρόσωπό Της ανακαλύπτουμε ότι η αναγέννηση της κοινωνίας αρχίζει από την αναγέννηση της ανθρώπινης καρδιάς. Σε μία κοινωνία της βίας, του ατομισμού και του ευδαιμονισμού, η Θεοτόκος μας διδάσκει την Ευαγγελική αντίσταση: να μην κλείνουμε την καρδιά μας, αλλά να την πλαταίνουμε, ώστε να γίνεται χώρος φιλοξενίας του Θεού και του κάθε αδελφού. Όπως το λέει και ο όσιος Σωφρόνιος ο Αθωνίτης, η σωτηρία δεν είναι ατομικό κατόρθωμα, αλλά κοινωνία ζωής και αγάπης, η οποία αρχίζει με την μετάνοιαν και κορυφώνεται στην προσευχή για όλον τον κόσμο. Κορυφώνεται, όταν η καρδιά γίνεται τόσο πλατιά, ώστε να χωρεί την αγωνία και τον πόνο ολόκληρης της ανθρωπότητας. Τελικά, αγαπημένα παιδιά της Παναγίας μας, ο κόσμος δεν έχει ανάγκη μόνο από περισσότερη ευημερία· έχει ανάγκη από περισσότερη καρδιά. Αυτή την καρδιά της μητρικής ευσπλαγχνίας φανερώνει η Υπεραγία Θεοτόκος. Ας Την παρακαλέσουμε να διδάξει σε εμάς να

γίνουμε άνθρωποι που δεν προσπερνούν τον αδελφό, αλλά τον σηκώνουν, που δεν καταδικάζουν, αλλά συγχωρούν, που δεν διαιρούν, αλλά ενώνουν.

Με τις πρεσβείες της Παναχράντου Μητρός του Θεού είθε να γίνουμε φορείς του φωτός του Χριστού μέσα στην κοινωνία μας, ώστε η ζωή μας να μεταμορφώνεται σε μαρτυρία πίστεως, ελπίδος, χαράς, δύναμης και αγάπης.

Μετά πατρικών ευχών και εν Κυρίω αγάπης,
Ο Επίσκοπος και πνευματικός σας πατέρας
† Ο Κισάμου και Σελίνου
Αμφιλόχιος